No. 73. 1848.

VLISSINGSCHE COURANT.

Maandag 19 Junij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f ... Advertentien worden geplaatst a 20 Ct. de regel, uitgezonderd Euwelijks-, Geboorte- en Doodb...dmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels ... is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt, voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

ITALIE.

— Uit de Italiaansche berigten blijkt thans dat in weerwil van de grootspraak der Oostenrijksche bulletins, hun leger in volslagen aftogt is. *Radetzky* heeft den moed niet gehad, den aanval der Piemontezen af te wachten; de 84 jarige generaal heeft den ... om de door hem ... zoo sterk afgeschilderde linien aan de Curtatone bezet te houden, maar hij is denzelfden weg van waar hij gekomen was weder teruggetrokken, en gaat nu naar Vicenza. Treviso konde hij niet nemen, Peschiera niet ontzetten, maar op Vicenza eene onversterkte, onbemuurde, opene stad, welke ver van zijne operatie-linie gelegen is, op Vicenza zal die meester in de krijskunde, met zijn gansche leger gaan rukken.

— De berigten uit Napels zijn nog zeer verward. Men spreekt van een nieuwen opstand in de hoofdstad. De opstandelingen rukken in groote massa's tegen Napels op. De koning is, zegt men, in de magt des volks.

De Italiaansche vloot bestookt de haven van Triest.

DUITSCHLAND.

BERLIJN, den 13. Junij. Ten gevolge van den aanval, gisteren door het volk op de nationale vergadering gepleegd, waarbij de minister *von Arnim* beleedigd is geworden en vele afgevaardigden zich door de vlugt hebben moeten redden, heeft een aantal vertegenwoordigers het voorstel gedaan, de zittingen der vergadering niet meer te Berlijn, maar te Potsdam te houden. De stedelijke regering heeft aan de vergadering haar leedwezen over het gebeurde betuigd.

— Z. M. heeft een besluit genomen, vooral ten doel hebbende, de al te hooge pensioenen der hooge staats-ambtenaren voor het vervolg te verminderen.

— Te Mentz is de heer *Lazarus Hamburg*, een Israëliet, overleden, die bij uitersten wil, behalve andere legaten, een kapitaal van 20,000 gulden aan zijne vaderstad vermaakt heeft, met de bepaling, dat ieder jaar den 1. Januarij en 1. Junij eene door den gemeenteraad aangewezene verarmde familie, zonder onderscheid van stand of geloof, de rente verkrijgen zal, om zich daarmede door nieuwe werkzaamheid weder op te helpen.

ENGELAND.

LONDEN, den 12. Junij. Omtrent den opstand in Lahore hebben wij thans nadere berigten, welke loopen tot 25. April. De beide Britsche agenten in Multan, *Anderson* en *Evans Agnew* hebben aan het hoofd der Khalsatroepen een gevecht geleverd aan de inboorlingen, waarin zij het onderspit hebben gedolven. *Anderson* is gedood, en *Agnew* met 500 man omsingeld geworden. De aanleiding tot dit gevecht was de stedehouder *Mulraj* geweest, die bij de regering van Lahore zijn ontslag had verzocht, in de veronderstelling, dat men hem bidden zou zijnen post te blijven waarnemen. Toen echter de regering geneigd was zijn ontslag aan te nemen, werd hij oproerig. Zijne troepen worden geschat op 20,000 man en zijn rijkelijk van ammunitie voorzien; de citadel van Multan is zeer versterkt. Er zijn talrijke Engelsche troepen derwaarts gezonden, en de officieren denken reeds op overwinning en buit. Andere berigten ontkennen echter de gansche gebeurtenis.

FRANKRIJK.

— Een Duitsch dagblad meldt dat de Zondag van Pinkster te Weenen, Parijs, Berlijn en Frankfort bestemd was om eene revolutionaire volksdemonstratie te houden even als den 15. Mei. Men zegt, dat in de twee laatstgenoemde steden, werkelijk demonstratien tegen dien dag voorbereid waren, die echter niet hebben plaats gehad, terwijl ook de monstermaaltijd te Parijs is uitgesteld. Te Londen is ll. Maandag alles rustig gebleven. De chartisten, afgeschrikt door de ontzettende maatregelen door het gouvernement genomen, hebben zich niet op straat durven vertoonen. Ook in de fabriekdistrikten hebben zij zich rustig gekomen.

NEDERLANDEN.

VLISSINGEN, den 17. Junij. Plaatsgebrek verhindert ons de rekening van den heer *K. de Jonge*, over de financien der stad Zierikzee, medegedeeld in de *N. Rott. Courant* van den 11. dezer over te nemen. Wij willen echter onze lezers er op aandachtig maken en hierdoor dien heer een bewijs geven, hoezeer wij dergelijke handelingen op prijs stellen. Depositie der stads rekeningen en begrootingen ter griffie is niet genoeg; zeer weinigen zijn er die de geschiktheid hebben, om dergelijke stukken te beoordeelen en van die weinigen misschien niemand, die de gelegenheid heeft dit ter griffie te komen doen. Waarom worden zij niet op de minst kostbare wijze, algemeen verkrijgbaar gesteld? Een eerlijk man vreest de openbaarheid niet.

— Te Meppel, is de hoofdelijke omslag, die reeds vrij hoog was, dit jaar met 100 pCt. verhoogd. Er is een belangrijk tekort in de gemeente-kas, veroorzaakt, zoo als men verneemt, door subsidien aan de diakonie verleend. Er circuleert eene petitie aan het stedelijk bestuur, waarin op vermindering van uitgaven aangedrongen wordt en middelen tot vermeerdering der inkomsten worden aangewezen.

— De gebeurtenissen in Europa doen ons bijna die van andere werelddeelen over het hoofd zien. Egypte biedt ondertusschen een belangrijk schouwspel aan. De grijze *Mehemed-Ali* is kindsch geworden en is dood voor de wereld. *Ibrahim* heeft zich op zijn troon geplaatst, en versterkt zijn leger, om zich onafhankelijk van Turkijë te verklaren. *Ibrahim*, even sluw als zijn vader, wendt voor, dat hij zich wapent om eenige stammen in toom te houden. De afgetreden vorst heeft veel goed, en veel kwaad in Egypte gedaan; hij heeft den landbouw wel verbeterd, doch niet ten behoeve van de bewoners, maar voor zich zelven, want hij was meer koopman dan bestuurder; hij heeft zijn land ontvolkt door zijne wreedheid en ... De ... geren tijd telde Egypte meer dan 7 millioen menschen; ten tijde van *Napoleon*, en toen *Mehemed-Ali* aan het bestuur kwam, 5 millioen, en thans naauwelijks 2 millioenen bedelaars. Zie daar een sprekend bewijs van de overheersching van een dwingeland gelijk *Mehemed-Ali*. Hij heeft Egypte voor de Europeërs geopend: arsenalen en fabrieken ingevoerd; hoogescholen op de Europesche wijze gevestigd; de verlichting begunstigd; een gedisciplineerd leger gevormd en eene vloot doen bouwen; gas, stoom, telegrafen en boekdrukkerijen ingevoerd; doch terwijl hij zich voor Europa groot vertoonde, onderdrukte hij de bewoners. Hij was de zoon van een Turkschen politie-sergeant en op zijn 29 jaar nog kramer in tabak. Als veldheer werd hij beroemd: in Arabiën heeft hij geheele stammen uitgeroeid, Syriën onderworpen en den sultan zelfs bedreigd. Hij wordt groot genoemd, maar gelijk men een dwingeland groot noemt.

— De chartisten gedragen zich in Engeland weder zeer onrustig en wat erger is, zij beginnen de agenten van politie het hoofd te bieden. Zelfs des zondags laten zij hunne demonstratien niet achter, en zij verklaren *niet* te zullen ophouden, alvorens zij *het charter* zullen verkregen hebben. De Engelsche zelven beginnen zich daarover ongerust te maken. Men verwijt den ministers algemeen hunne weinige veerkracht. Dit doet het vertrouwen verminderen, de arbeid gaat weg, en de toestand der arbeidende klasse wordt er des te slechter door. En waarvan is al de ellende van die klasse en bijgevolg die woelingen toe te schrijven? Aan geen andere oorzaak dan dat in Engeland de maatschappij georganiseerd is op onchristelijke en gevolgelijk onmaatschappelijke beginselen. De kwaal breidt zich van lieverleden van Londen tot de provincien uit, en het kan niet lang meer duren of het verschrikkelijke uur der hemelsche wraak zal geslagen zijn.

Wij hebben alle regt om dit te zeggen, want onder dien maalstroom, die thans in Londen zijn zwadder rondwentelt, heerscht eene onmiskenbare behoefte aan zedelijkheid, aan vrijheid, aan billijkheid. Die verdwaalde menschen! ook zij dorsten naar het goede, in weerwil der onreine melk, welke zij van hunne geboorte af hebben ingezogen. De meesten hunner zijn telgen van overspel en ontucht. Ziedaar de wezenlijke oorzaken van die zich steeds hernieuwende kwalen.

Wij lazen dezer dagen met een gevoel van diepe smart echte bescheiden over het volslagen zedenbederf onder de behoeftige klassen te Londen. Onder de duizende jonge meisjes die in de kostelooze en parochiescholen worden opgevoed, ontsnappen er slechts weinige aan de besmetting der ondeugd.

De plaag van het pauperismus vertoont zich hier in hare afschuwelijkste gedaante. Hooren wij een ooggetuige spreken.

« Ik bezocht, eenigen tijd geleden het *workhouse* in eene onzer parochiën, en ik werd sterk getroffen door het gunstig en bevallig voorkomen van een paar honderd jonge meisjes, die ik spelende vond op de binnenplaats. In den loop van het gesprek vroeg ik den meester wat er in het algemeen van die meisjes werd, nadat zij het bedelaarsgesticht verlaten hadden. « Mijnheer, gaf hij ten antwoord, het spijt mij het u te moeten zeggen, maar vijf van de zes, zoo niet negen van de tien vervallen tot zedeloosheid. Gewoonlijk verlaten zij het gesticht in den ouderdom van 13 of 14 jaren; alsdan besteed men ze bij vrij bemiddelde en meestal domme grondeigenaars, die terstond deze arme kinderen mishandelen, door werk van haar te eischen, dat voor volwassene en sterke vrouwen is geschikt; ook komen zij drie of viermalen bij ons terug; maar als zij den ouderdom van 17 of 18 jaren bereikt hebben, dan keeren zij niet weder, maar prostitueren zich. « Ik vroeg hem of het ook zoo gelegen was met de overige *workhouses* van Londen. « Ik heb alle reden om het te gelooven, hernam de meester."

Welk een afschuwelijk tafereel! En welk middel denkt men in zulk een staat van zaken te kunnen aanwenden? Volksverhuizing? Naar de straf-kolonies van Australië? Zend die kinderen derwaarts, roept de *Times*, en gij zult vrouwen van haar maken voor de volkplanters, of liever voor de gedeporteerden! Hier vervallen zij tot de afschuwelijkste verdierlijking, en ginds zouden zij echtgenooten vinden..." Ja, maar welke echtgenooten!

Inderdaad, het hart walgt van afkeer, als zulke dagbladschrijvers zich tot zedenpreekers opwerpen van het menschelijk geslacht. En is het dan nog te verwonderen, dat het chartisme zich elk oogenblik al stouter verheft en dat de werklieden den oorlog verklaren aan den eigendom?

MENGELINGEN.

De volgende regelen zijn ontleend uit een brief, geschreven door eenen Nederlander aan een gewezen landgenoot, thans woonachtig in de Vereenigde-Staten van Noord-Amerika.

Nadat de schrijver den toestand van Europa met betrekking tot de groote gebeurtenissen van heden genoegzaam geschetst heeft, laat hij zich verder aldus uit:

« Gij ziet dan, de toestand van Europa is verward, en een donkere sluijer ligt over zijne toekomst heen gespreid."

« Hoe rustig en kalm leeft gij echter onder dit alles niet henen. Gij ploegt uw land en eet uw brood, zonder beducht te zijn, dat in het zich *vreedzaam ontwikkelend* Amerika regeringloosheid zal ontstaan."

« Gij zijt vrij. — Gij geniet en ... in eene rustige ... van broeders en broeders." Gij hebt het genot des arbeids; — ik noem dit *genot*, — want dit land loont dien, zonder dat gij van de *vruchten uwer vlyt* iets behoeft af te zonderen voor eene *kostbare* staatshuishouding, of tot betaling van *millionnaire renten* .... gevolgen eener gewoonlijk 30 maal grootere schuldenlast! — Amerika is vrij, — en draagt in deszelfs schoot nog bovendien het brood voor millioenen menschen, die het verward Europa mogten willen verlaten, om in de vreedzame beemden van Noord-Amerika die rust en vrede te zoeken, die aan Europa vreemd geworden is; — ik bedoel de rust welke ontspruit uit *vryheid en bescherming, gelykheid van regten* en *Evangelische broederschap*."

« Den landbouwer bereikt daar zijn doel, — is daar *waarlyk* onafhankelijk, en kan van die onafhankelijkheid een nuttig en vreedzaam gebruik maken."

« Den naar meer Godsdienst-vrijheid hakenden Europeaan is daar *waarlyk* vrij en kan daar *waarlyk* de vruchten genieten van vereeniging en broederschap."

« Gij geniet dit alles, en kunt, met eene eerst wel noeste vlijt, op uwen grijzen ouderdom het genot daarvan inoogsten. Gij kunt uwe kinderen in Godsdienst en landbouw, — welke in oude tijden reeds het beste verwant waren, — opvoeden en *doen* opvoeden, daarvoor is Europa niet meer zoo geschikt."

« Het deugd vernielend *eigenbelang*, verbreekt, onder het masker van *beschaving* of in het kleed van *reinzery*, alle banden der zamenleving en doet de menschen thans reeds als blinden tegen elkander loopen; — en ziedaar! eene gevaarlijke oorzaak van den geduchten storm, welke de Europesche menschenzee thans zoo geweldig zwalpen doet."

« Eene andere niet minder gevreesde oorzaak legt hier in misschien:

« Met de vernietiging van het keizerrijk, hernamen velen onze legitime vorsten hunne zoo fel geschokte troonen, en ook het volk nam zijne regten en vrijheden terug. — Deze staat ontving eene *constitutionele*, geene eene *democratische* regeringsvorm, — en bij het tractaat van 1815 werden de *regten* van elke als zoodanig erkende staat *gewaarborgd, met vrygeving om zichzelven te besturen*."

« Maar wat werd 't gevolg toen de tijd ongemerkt de gebeurtenissen van vroegere jaren zocht uit te wisschen, en het *volk*, door handel, nijverheid en industrie, zijne oude nationale veerkracht terug zocht te krijgen?"

« Hiervan gebruik makende werden door vorsten en staatslieden de tractaten geschonden; — getuige onder *zoovele* bewijzen, de afval van België, *en het daarby voorgevallene!!* — Door ministers en staatslieden werd wederregtelijk de band tusschen *vorst* en *volk verbroken*, en het laatste in zijne regten bekort. — Inmiddels zocht *aristocratie* voor *zich* de magt en den luister, der duistere middeleeuwen terug."

« Nu echter ontwaakte het volk uit zijnen droom!"

« Nu eerst, herneemt het met drieste hand zijne nationale veerkracht: *de handel, landbouw en nyverheid* werden aangetast, belemmerd en ondermijnd; doch dit ontwaken was tevens het ontwaken van eene te lang *getergde*, ... te lang begrogene en ... te lang verdrukte menschen-massa. Zij zocht *blindelings* en verwoed de oorzaken hiervan, en vele schuldige onderdrukkers vielen en vallen nog, als het loon daarvoor."

« Anderen, — even schuldig, doch door de drang der omstandigheden bekeerd, — staan nog als *materialen* van het 30*jarige despotieke gebouw*; — waaruit slechts door geweld eenige steenen zijn uitgerukt, zonder dat de *fondamenten* zijn beschadigd."

« Genoeg hiervan mijn vriend! want gij hebt bij dit alles het minste belang, — maar nog wil ik zeggen: — dat Europa *wake*, en *steeds waakzaam zy*, want nog staat het *gebouw*, aan welks vernieling zij nog geene *vaste hand* heeft gelegd, nog staat het te midden van het dreigend geweld."

« Begrijp dus: dat geweld u niet baten zal, want *zyne* door geboorte reeds met voorregten geoctroijeerde *bewoners*, verstaan de kunst en bezitten het vermogen om even als de KAMELÉON de kleur aan te nemen van het voorwerp, waartoe zij naderen. — De KAMELÉON echter met uitzondering van hetgeen *wit* is, — onze *aristocratie* met uitzondering van *alles* wat *verlichting en mensch-lievendheid ademt*."

« Wanneer — o, nog bange gedachte! — zal men dus *eerst* deze magt in de maatschappij, in de *kleuren* kunnen aanschouwen, waaruit zij *werkelyk bestaat*, en *bestaan moet*, en wanneer zal de blijde dag aan de kimmen glooren op welken iederen natuurgenoot, zonder vooroordeel zal kunnen zeggen:

« « ER BESTONDEN VOORHEEN TWEE MAGTEN IN DE MAATSCHAPPIJ, DIE DOOR TWIST EN TWEEDRAGT HET MENSCHELIJKE LEVEN VERBITTERDEN. — *Deze magten hebben door verbroedering en zamensmelting, — het gevolg van wyze wetten, — de verwarde wereld in eene wereld van rust, geluk en tevredenheid opgelost; en dat alleen door verloochening van hun* EIGENBELANG.

Mogt deze dag — waaromtrent de schrijver nog bange gedachten koestert, — nabij zijn en de twisten en oorlogen verbannen worden, welke ontspruiten uit het brein van *dieren* met *menschenverstand*.

Laat de rede heerschen en het *natuur-* en *volkenregt* het pleit beslissen dat tusschen volken en volken moet ontstaan.

De volken behooren hunne *wederzydsche* regten te kennen, om de dwalingen der regeringen te kunnen opmerken en uit het *ware oogpunt* beschouwen.

Dit echter willen onze behouders niet. Zij willen *zelven* regeren en *zelven* daarvan de vruchten plukken, die voor hun zoet zijn, omdat zij en hunne familien rijkelijk bedeeld worden met ambten en posten, welke immer vooral den burger worden weggelegd.

O Nederland! zoo voedt gij dan de *ryke* en *bevoorregte* der maatschappij *met* het *zweet* en *bloed* van eenen nyveren middelstand, zoo, zonder dat *deze*, ondanks *bekwaamheid* en *activiteit*, immer het geluk mag te beurt vallen, om slechts den *overvloed* des rijkdoms te *proeven* en daarvoor zijne *talenten pryf te geven.*

Maar wanneer zal dat veranderen, wanneer zal de heerscher in Nederland het regt van den beheerschte erkennen, en deze door eene wijze wetgeving *edelmoedig* zijn regt terug geven?

Zal dit geschieden zoodra de schrijver in de Drentsche Courant: Br. zich met zijnen aanhang niet meer tegen den stroom des tijds zal aankanten, maar hunne oogen zullen opengaan voor het licht dat zij valsch noemen, om dat dit geen licht is, dat schijnt voor eigenbelang en heerschzucht, maar voor de materieële en geestelijke krachtsontwikkeling der kern eener natie, die reeds al te lang door hare behoudslieden is onderdrukt?

. . . . . *Waarlyk* Br. uwe leer vindt geen ingang meer, men mistrouwt die om dat gij het *oude* zoekt te *behouden*, zelfs in de tegenwoordige tijdsomstandigheden, *zonder* u hiervan *iets te laten afdingen*; — maar uwe talenten worden evenwel bewonderd, en zouden veel kunnen toebrengen aan de verachting van het lijden eener natie, die niet anders dan hare oude veerkracht terug eischt en meer medelijden en regtvaardigheid verzoekt, jegens haar, in het stelsel van belastingen.

De natie is *rustig* en *wil rustig blyven*, zoo slechts, met een woord: DE OORZAKEN WORDEN VERNIETIGD, DIE HAREN HANDEL, LANDBOUW EN NIJVERHEID DOEN VERLAMMEN. — Dan zal onze mindere en middelklasse zich *wederom* VREEDZAAM *ontwikkelen*; . . . het leed vergeten dat zij geleden heeft, en *door herkregene* nationale veerkracht, — en *trouw* aan *vorst en vaderland*, — *onzen nationalen roem* met *oud-Hollandschen moed* trachten te handhaven.

. . . . tina, p°. Junij 1848 . . . . bringhe.

TERUGBLIK.

Een der geachtste Duitsche bladen sloeg dezer dagen eenen achterwaartschen blik op Holland en Belgie en trok eene lijn van vergelijking tusschen beide landen, waarop weinig valt af te dingen. Wij willen de voornaamste punten daarvan onzen lezers niet onthouden.

Het is weldra achttien jaren geleden dat de barricade-revolutie van Parijs gansch Europa ontstelde. Menig eerwaardig staatsgebouw werd door haar geschokt in deszelfs grondslagen; velerlei constitutie-vormen riep zij in het leven, en het was als of de Julij-zon Europa met nieuwen gloed bezielen, en voortaan een gezegend werelddeel beschijnen zou. Doch weldra verdroogde de vruchtbare kiem, de jonge lootjes stierven weg, de *charters* die nu eindelijk *waarheid* moesten zijn, werden overal een *logen* - behalve in het kleine, onaanzienlijke, miskende naburig landje Belgie — het gewrocht der Protocollenmakers.

Omtrent vier maanden geleden zag Parijs andermaal eene barricade-revolutie. De storm die daar opstak en over geheel Europa woedde heeft de grondvesten van alle staten losgewoeld. De verbolgen golven des tijds hebben zelfs den chineeschen muur, langs het Oosten van Europa opgetrokken, niet ontzien. Zullen er thans even als voor achttien jaar nieuwe toovenaars oprijzen om wind en golven te bezweren? Zal de omtrek van het vrije Europa andermaal ingekrompen — moeten de resultaten der Februarij-omwenteling even als die der Julij-revolutie nogmaals verdaagd worden? — Belgie is daar om die levensvragen te beantwoorden; Belgie, dat door vorsten en volken gelijkelijk bewonderd wordt.

Of heeft Belgie misschien aan *teruggang* aan *behoud* de rust, de vrede, de eensgezinnheid, de welvaart te danken, die het in deze troebele tijden geniet? Belgie is sedert zeventien jaar in het bezit eener zoo vrije, op zulke breede grondslagen gebouwde constitutie, dat men zelfs van de nationale vergadering van Frankrijk niets vrijzinnigers verwachten kan. En daarenboven is zij sedert eenige weken, vooral wat het *kies-regt* betreft, nog veel vrijzinniger geworden.

In *behoud* of *teruggang* is alzoo het onschatbaar geheim niet te vinden.

Doch een enkele terugblik op 1830, op de geboorte der Belgische constitutie, der Belgische vrijheden. Ook in Belgie is de omwenteling niet zonder tegenspraak en strijd tot stand gebragt, en men lette er wel op, die tegenspraak, die strijd sproten voort uit Belgie zelve. Daar toch vond men mannen genoeg die de bevrijding van hun land ongedaan poogden te maken, die haar beschouwden als een ramp, als een vloek, en die het ontkenden dat de revolutie van het volk was uitgegaan. Doch het heeft hun niet mogen gelukken de zege daarbij te behalen. Trouwens die zege ware voor vele jaren een onherstelbaar verlies voor de vrijheid geweest, zij zou de beste bewijzen voor de waarde en de duurzaamheid van vrije instellingen hebben vernietigd.

Ja, er zijn Belgen geweest die eene misdadige hand hebben geslagen aan hunne vrijheid. In Belgie heeft eene *reactie* plaats gehad. Er was verraad in het spel en de verraders waren deszelfs eigene ontaarde zonen, maar trots hunne pogingen is Belgie het puikje der Staten, de vuurbaak in den storm des tijds, de veilige haven der vrijheid geworden.

De contra-revolutie had in Belgie niet eens de September-dagen afgewacht om den kop op te steken. Het waren Belgen die de legermagt van prins FREDERIK naar Brussel riepen; het waren Belgen die luide hun leedwezen openbaarden dat de prins den opstand niet in burger bloed had willen smooren. — Deze lieden noemde men de oranje-partij. Zij bestond uit meest Hollandsche en Protestantsche ambtenaren, die zich daar ten koste van den landzaat vet mesteden en uit fabriekanten en kooplieden van Gent en Antwerpen. Hierbij kwam nog eene partij jonkheeren enz. die de vetste posten vervulden. Het zou de moeite waard zijn eens de schotschriften te doorloopen, welke de *reactie* tegen de zoogenaamde *Parvenus* der revolutie in de wereld heeft gezonden, alsmede de talrijke betuigingen van liefde en verkleefdheid die aan den koning en de prinsen gerigt werden, en hen steeds meer en meer nopens den waren geest van het volk misleidden. Het was een lust om de gevallen bureau-cratie te hooren spreken; volgens haar was de oude regering het *non plus ultra* van staats-wijsheid, en Belgie onder Holland een waar Eden geweest; . . . . geen wonder! maar slechts voor hen alleen.

Ook de reactie der fabriekanten en kooplieden liet zich gemakkelijk verklaren. Doch waar zal men tegenwoordig nog eenig spoor eener oranje-partij vinden? Thans nu men de juiste waarde van vrije instellingen heeft leeren schatten?

Bijaldien er nu nog een enkele aanhanger der oranje-partij in Belgie kon overgebleven zijn, zou dit niet moeten blozen bij de eenvoudige vergelijking van hetgeen Holland onder het oude stelsel gebleven en Belgie met naar de eischen des tijds berekende instellingen geworden is? In Holland ziet hij de oude bureaucratie, die niet anders meent of het volk bestaat ten haren behoeve; eene vertegenwoordiging die de belangen des volks slechts als bijzaak, de personeele belangen der *caste* veeleer als hoofdzaak beschouwt. In Belgie daarentegen een bestuur dat door alle mogelijke middelen van openbaarheid onophoudelijk aan de strenge controle der publieke opinie onderworpen is, en onophoudelijk (mogt het zulks al eens vergeten) er aan herinnerd wordt dat de ambtenaren niet meer dan de lasthebbenden des volks zijn, welks welzijn hun hoogste streven, hun grootste doel, hun schoonste loon moet zijn. In Holland volslagen gemis van verantwoordelijkheid van het schoonste gedeelte van 's lands inkomsten; budgetten met schijnbaar batige saldo's, met wezenlijke deficitten, afgronden voor elk financie-wezen; willekeur en gunst bij de begeving van ambten en bedieningen; ontelbare pensioenen en wachtgelden die bijna nooit het loon zijn van regtmatige verdienste jegens het algemeen. In Belgie opene rekening; gunst eene uitzondering, willekeur onmogelijk; pensioenen en belooningen streng door de wet gezift. In Holland de volksvertegenwoordiging eene logen, uit hoofde der getrapte verkiezing, de keuzen in handen van een klein getal bevoorregten, wien niets meer ter harte gaat dan aandeel te hebben aan de voordeelen van een privilegiestelsel. In Belgie de volksvertegenwoordiging op den ruimsten democratischen grondslag; het bestuur een uitvloeisel van het volk, en dagelijks en onmiddellijk langs honderde wegen van deszelfs behoeften en verlangens onderrigt. In Holland slakkengangerige ministers die den socialen kanker met beloften en praatjes denken te generen. In Belgie ministers die geen dag met de volksvertegenwoordigers oneens kunnen zijn, die doordrongen zijn van de waarheid dat ook zij 's volks dienaars, bevorderaars zijner belangen, uitvoerders van zijnen wil zijn. In Holland volksschuwende ministers die eene manifestatie van den volkswil uitlokken, doch misschien liever hadden dat zij achterwege bleef. In Belgie de allervrijste ontwikkeling van het staatkundige volksleven. In Holland dominocratie, aristocratie, oligarchie, politie-tirannij en slavernij; in Belgie vrijheid van associatie, van godsdienst, van onderwijs met onafhankelijkheid. En eindelijk wat de betrekkingen van beide volken naar buiten betreft, Holland mistrouwend, schroomvallig, afsluitend; Belgie van alle kanten de slagboomen opheffende, zonder vrees voor zijne nationaliteit welke beter door den geest der bevolking dan door tollinies en andere hinderpalen beveiligd wordt.

Thans kunnen wij Belgie bewonderen, gelijk het sedert 1830 geworden is. Kunnen wij hetzelfde zeggen van Holland zoo als het sedert 1830 gebleven is? Men behoort het niet te vergeten dat een der meest geachte vorsten van Europa, uit de revolutie voortgesproten — een barricade-koning is. (*de Tyd.*)

ALLERLEI.

DE SLEUTEL.

naar [illegible]mus.

Een edele wilde eens opgeslotenen bevrijden en gaf den sleutel om van binnen open te doen door de tralieën.

Eerst zetteden zij zich neder, bezagen van alle kanten dien sleutel, en begonnen over denzelven onderling te spreken, te twisten, en tijd te verzuimen.

Men riep van buiten, dat er dadelijk van den sleutel moest worden gebruik gemaakt, eer het te laat was; maar zij bleven bij het hunne, keken en raadpleegden weder als voren, eenige zelfs begonnen aan den sleutel te vijlen; zoodat ten laatste de sleutel in het slot niet meer paste; daar stond men verlegen; men wist niet hoe aantevangen, en de verwarring klom ten toppunt.

Sommige spotteden zelfs met den sleutel en zeiden: de sleutel is geen sleutel en wij willen er geen hebben.

En zoo bleven zij gevangen door *eigene schuld!*

—

De sleutel-geschiedenis is tot waarschuwing zeer toepasselijk te maken.

Hebben wij den sleutel tot vrijer instellingen in handen gekregen: het koomt er nu op aan, hoedanig men dien sleutel zal gebruiken, door *met* of *over* denzelven te handelen.

—

Men verzekert, dat men van de Fransche zangers en muzikanten, die in voorgaande jaren bijzonder gezocht waren, thans te Londen niet gediend wil zijn. Eene soort van protestatie tegen de ongastvrije maatregelen, aan welke de Engelsche werklieden in Frankrijk zouden hebben blootgestaan. Eene enkele soort van artistes zijn van dezen maatregel uitgezonderd en genieten nog de gunst van de fashion (de *zoogenaamd fatsoenlyke* groote wereld), DE KOKS.

Tegen neus en ooren in eenen kwaden luim te verkeeren, dat gaat aan; maar tegen den buik kan geen Ier, hoe veel minder een Engelschman het uithouden.

CORRESPONDENTIE.

Op het verzoek van den heer B. v. S. zal regard geslagen worden.

— Het berigt van den *Vriend van billijkheid* uit M. zal geplaatst worden, wanneer de schrijver ons zijnen naam zal gelieven bekend te maken.

— Dat van den heer H. te R. van *Lamartine* zal bij gelegenheid door ons worden opgenomen. — Het onderwerp over de Israëlitische aangelegenheden is voor ons blad te uitgebreid; ook hebben wij opgemerkt, dat dergelijke stukken over het algemeen onzen lezers weinig bevallen.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 17. Junij. Sedert den 15. dezer is alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Herman, H. O. Lindt, Cork, ballast; Il Flora, J. Tagnazo, Marianopel, lijnzaad; de Eendragt, H. C. Douwes, Riga, hennipzaad; le Pigeon, J. de Meire, Liverpool, kliphout; Julianes, D. Cardello, Marseille, stukgoed.

Stads-Poorten.

Opening des morgens ten 3 ure.
Sluiting des avonds 9 «

Finale sluiting. De Waterpoorten ten 9 ure en de Rammekens- en Duinpoort ten 10 ure.

TE VLISSINGEN, BIJ A. W. VAN BIEREN.